

Underlig plats för ett bofinkbo.

I en af lyktorna i kandelabern å Fiskartorget i Västerås byggdes i våras af en bofinkhona bo — hanen deltog ej häri utan sökte tydligen ogillande valet af boplats genom förföljelse hindra honan i bobyggandet — och utkläckte hon här de lagda äggen.

Boet var lagdt emot glaset och ramen i nedre kanten på lyktan, dit honan infög underifrån, och bestod detsamma till största delen af trassel, som honan hämtade från gårdarne i närheten, främst från gasverkets tomt. Valet af boplats är ju märkligt, men ur skyddssynpunkt rätt så knepigt. Emellertid fick hanen, som *icke* deltog i ungarnes uppfödande, rätt i sina onda aningar. En dag försvann honan. Genom bristen på föda under denna dag samt den intensiva värme, som då var rådande (den 6 juni), drevfos de ej fullt flygfärdiga ungarna ur boet och förolyckades i fallet mot stenläggningen omkring kandelabern.

Meddelande af stadsombudsmannen RAGNAR TENOW, som från sitt tjänsterum i Rådhuset var i tillfälle noga följa händelsernas förlopp.

Några biologiska anteckningar under denna sommar från Västerbotten.

Sidensvans har iakttagits häcka ett par mil från Degerfors i södra Västerbotten och voro fem ungar flygga strax före midsommar.

Ett tiotal par backsvalar hade byggt bo i en sågspånshög invid en gård, där en mindre motorsåg varit uppställd. En del af spånhögen hade under sistl. vinter blifvit bortförd, hvarvid en lodrät vägg om 1,5 m. höjd uppstått, och hade fåglarna härstädes inrättat sina boplatser på sedvanligt sätt.

Ett par skator hade af någon anledning funnit en ladugårdsport vid en större bondgård vara en sval och lämplig plats för inrättande af ett sommarhem. Å ett par åsar, som korsade hvarandra inne i byggnaden, hade de på vanligt sätt af ris och pinnar uppfört sitt bo, dock utan att anbringa ordentlig öfverbyggnad. Tillträde till portgången och byggnadens inre förskaffade de sig genom en mindre fönsterglugg, hvarest för sommaren själfva fönstret blifvit aflyftadt. Då bonden ej gärna ville hysa »skira» inomhus, så blef boet nedrifvet, hvilket emellertid ej hindrade, att detsamma för andra gången uppbyggdes på samma ställe. Då fåglarne emellertid togo sig för att inne i ladugården skatta hönsredena på ägg, så blefvo de omedelbart skjutna, innan de hunnit få sitt andra bo färdigt och börja äggläggningen.

Angående grönsiskans förekomst och häckning i våra nordliga bygder äro i vår ornithologiska litteratur förekommande uppgifter knapphändiga och osäkra. Hvad beträffar innevarande sommar så är fågeln ovanligt allmän åtminstone inom södra Västerbotten och

synes den hafva häckat allmänt. Färdas man i skog och mark eller vistas i trädgårdar eller parker, så är grönsiskans locktoner ett vanligt fågelläte. Redan under första hälften af augusti började kullarne flocka sig och stryka omkring och i Umeå stads parker t. ex., där säkerligen flera kullar kläckts, kunde man stundom tidigt på dagen anträffa flockar på åtminstone ett tjugotal individer sysselsatta med sökande efter insektlarver och barrlöss å där förefintliga lärkträd eller i all tysthet njuta af de mognande frukterna af blåhagg (*Ame-lanchier canadensis*), som härstädes växer i mycket frodiga ex.

Till slut kan omnämnas, att vi i år häruppe ha att anteckna ett af dessa periodiska uppträdande af vaktel, som är eget för denna fågel. Inom Degerfors socken har jag iakttagit honom på fyra skilda ställen, och har hans »slag» hörts från början af juni till början af augusti eller, för ett fall tämligen noggrant bestämdt, från 12 juni till 5 augusti. Någon häckning har ej kunnat konstateras, men hafva fåglar anträffats parvis. Då så många ex. uppehållit sig inom ett relativt begränsadt område, är det att antaga, att fågeln äfven förekommer på andra för den lämpliga lokaler, skada blott, att han ej är känd af befolkningen, ty då skulle säkerligen i år intressanta meddelanden om hans uppträdande och lefnadsätt kunna insamlas. Det är mycket troligt, att vaktlar hvarje vår i spridda ex. flytta genom våra trakter, men att gynnsamma betingelser för dem att kvarstanna och möjligen häcka sällan äro för handen. Vakteln tillhör de odlade fälten och dessas täta vegetation, utan hvilken han ej finner någon trefnad. Under vanliga år hafva ej vallar och sädesfält häruppe nått någon vidare utveckling förrän strücket redan bör vara förbi, och då fälten ej bjuda honom skydd har han ingen anledning att stanna. I år däremot inträffade vären fjorton dagar tidigare än vanligt och tillfölje särskildt gynnsamma väderleksförhållanden hade växtligheten å vallar och åkrar redan i första hälften af juni nått en frodighet och framförallt täthet, som blott sällan förekommer, och häri synes mig ett skäl, hvarför vaktlar i år dröjt sig kvar hos oss.

Vindeln i augusti 1921.

K. Gram.

Nya fynd af ringmärkta fåglar.

På sista tiden hafva till Riksmuseet inkommit några meddelanden om fynd af ringmärkta fåglar, som jag här i korthet vill meddela.

Enligt underrättelse från M. PAUL BOYET i Choux-Boismorand sköts på dennes egendom, belägen i departementet Loiret (Frankrike) den 6 juli 1921 en roffågel, som har Riksmuseets ring nr 860. Ringen åtföljde meddelandet. En blick i vårt register visade, att fågeln var en blå kärrhök, som den 13 juli 1920 ringades på Mosjöängarna vid Örebro af hr. ERIK ROSENBERG, hvilken museet är tack skyldig för en hel del intressanta märkningar. Det var sålunda nära ett år efter märkningen, som fågeln fällts, och det egendomliga är ju, att den vid denna tid återfanns i södra Europa. Detta kan knappast tolkas annorlunda, än att ungfågeln aldrig återvänt